

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๘

พระราชกฤษฎีกา

ตั้งอำเภอเวียงน้อย อำเภอป่าแดด อำเภอเรณูนคร
อำเภอคูเมือง อำเภอกระบุรี อำเภอแม่ลาน้อย
อำเภอเสริมงาม อำเภอไพรบึง และอำเภอหนองโดน

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งอำเภอเพิ่มขึ้นในท้องที่บางจังหวัด
เพื่อประโยชน์แก่การปกครองและความสะดวกของประชาชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๕๖ วรรคสอง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอเวียงน้อย อำเภอป่าแดด อำเภอเรณูนคร อำเภอคูเมือง อำเภอกุระบุรี อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอเสริมงาม อำเภอไพรบึง และอำเภอหนองโดน พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอดังต่อไปนี้เป็นอำเภอ คือ

(๑) กิ่งอำเภอเวียงน้อย อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น เป็นอำเภอเวียงน้อย

(๒) กิ่งอำเภอป่าแดด อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย เป็นอำเภอป่าแดด

(๓) กิ่งอำเภอเรณูนคร อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
เป็นอำเภอเรณูนคร

(๔) กิ่งอำเภอกุเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัด
บุรีรัมย์ เป็นอำเภอกุเมือง

(๕) กิ่งอำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
เป็นอำเภอกระบุรี

(๖) กิ่งอำเภอแม่ลาน้อย อำเภอแม่สะเรียง จังหวัด
แม่ฮ่องสอน เป็นอำเภอแม่ลาน้อย

(๗) กิ่งอำเภอเสริมงาม อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง
เป็นอำเภอเสริมงาม

(๘) กิ่งอำเภอไพรบึง อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
เป็นอำเภอไพรบึง

(๙) กิ่งอำเภอหนองโดน อำเภอบ้านหมอ จังหวัด
สระบุรี เป็นอำเภอหนองโดน

มาตรา ๔ ให้อำเภอที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓ มีเขตตามเขต
กิ่งอำเภอเดิม แยกออกจากเขตอำเภอที่กิ่งอำเภอนั้นเคยอยู่ใน
เขตปกครอง

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๘

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่
กิ่งอำเภอเวียงน้อย อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น กิ่งอำเภอบ้านแตก อำเภอ
พาน จังหวัดเชียงราย กิ่งอำเภอเรณูนคร อำเภอธาตุพนม จังหวัด
นครพนม กิ่งอำเภอคูเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ กิ่งอำเภอ
คุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา กิ่งอำเภอแม่ลาน้อย อำเภอ
แม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน กิ่งอำเภอเสริมงาม อำเภอเกาะคา
จังหวัดลำปาง กิ่งอำเภอไพรบึง อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
และกิ่งอำเภอหนองโสน อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี มีท้องที่
กว้างขวาง มีชุมชนและชุมนุมการค้าหนาแน่น มีสภาพเจริญขึ้นกว่าเดิม
มาก สมควรยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอ เพื่อประโยชน์แก่การปกครองและ
ความสะดวกของประชาชน และส่งเสริมท้องที่ให้เจริญยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น